

In het 'gebed van de week' tijdens de veertigdagentijd laten we ons elke week leiden door de **eerste lezing uit de liturgie van de zondag** van die week.

De eerste lezingen van de zondagen in de veertigdagentijd van het jaar B staan stil bij het verbond tussen God en de mensen.

Een verbond dat de trouw van God met de mens inhoudt (1^e, 2^e, 4^e zondag)

Een verbond dat de trouw van de mens met God inhoudt (2^e, 3^e zondag)

Een verbond ook dat vooral vanuit het hart beleefd moet worden (5^e zondag)

Een verbond dat de dienaar van God met zijn leven zal bezegelen (6^e zondag)

GOD DE HEER ZAL HELPEN

**De dienaar van de Heer.
Vertrouwen in God die helpt.**

Jesaja 50, 4-7

De dienaar van God zal het lijden dat Hem wordt aangedaan, dragen

wetend dat Hij er niet alleen voor staat.

God de Heer heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot mij gesproken en ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend van wie mij smaadden en mij bespuwden. God de Heer zal mij helpen: daarom zal ik niet beschaamd staan en zal ik geen spier vertrekken. Ja, ik weet dat ik niet te schande zal worden.
Jesaja 50, 4-7

Liefdevolle God,

Het vertrouwen van jouw dienaar is ijzersterk,
hij weet dat je hem zal helpen.

Welke pijn ook op zijn weg komt,
wat hem ook wordt aangedaan,
hij blijft het **verrassend vreugdevolle** licht zien
aan het einde van een donkere tunnel.

In hem herkennen we Jezus, jouw Zoon
en zoveel vrouwen en mannen,
slachtoffers van zinloos geweld.

We vragen je:

Geef hoop en perspectief
aan wie gediscrimineerd of vervolgd wordt.

Leer ons kansen geven aan wie nieuw is
en zo meebouwen aan een toekomst die de diversiteit omarmt.

Amen.

Birger Dassonneville

Veel leraren zijn gezegend met de gave van het woord. Hun stem wordt dagelijks door duizenden leerlingen over heel Vlaanderen gehoord. Staan we even stil bij de impact van onze woorden? In de klas en daarbuiten? Gebruiken we onze stem ten goede?

Jesaja gebruikt de gave van het woord om ontmoedigen te spreken. Is er een mooier gebruik van de gave van het woord denkbaar? Hoe groot is de nood aan mensen -in het bijzonder aan voorbeeldfiguren voor onze leerlingen- die zich niet laten ontmoedigen?

Maar waar kunnen we zelf de moed blijven halen? Ook hier geeft Jesaja ons een aanzet. Hij luistert met volle overgave. Begint elk spreken niet met leren luisteren? Elke ochtend neemt Jesaja de tijd om te luisteren naar wat hem ten diepste inspireert en richting geeft.

Eveline Coussement

Hoop gesignaleerd.

Hij vroeg me waarom ik bleef hopen? Ik moest dringend realistisch worden. Elke letter van dat woord 'realistisch' sprak hij tergend traag uit. Dit om er zeker van te zijn dat ik het niet alleen zou horen, maar ook in praktijk zou brengen. De ervaring heeft me geleerd dat ik op zo'n moment beter zwijg. Wat ik vooral met hoop heb, is dat ik die niet zomaar wil opgeven. Hoop en koppigheid verbind ik met elkaar.

De hoop opgeven, is hetzelfde als het weggoeien van mijn bril om ver te zien. Dan wordt alles wat zich verder bevindt wazig en zie ik alleen maar wat er rondom mij gebeurt. Ik verlang ernaar op een dag hoop tot mijn eigendom te maken. Maar hoezeer hoop ook op me werkt als een magneet die me naar zich toetrekt, toch bereik ik haar nooit.

Hoop werkt als het stretchen van de spieren. Niet mijn gewone spieren, maar mijn hartspier wordt er langer door, richting toekomst. Hoop is de grond waarin dromen worden gezaaid en kunnen groeien. Ik ben er zeker van dat God zijn droom ook in hoop heeft gezaaid. Dat is de beste grond om iets aan toe te vertrouwen. Maar hoe krachtig hoop ook is, ze kan niet zonder haar familie: geloof en liefde. Haar groeikracht heeft ze te danken aan de ontmoeting met iemand die haar voor waar aanneemt hoewel ze onzichtbaar is, iemand die haar liefheeft hoewel je haar niet kan aanraken. God heeft bij de schepping aan elke mens een hoeveelheid hoop meegegeven. Daarnaast gelooft Hij in elke mens en bemint Hij iedereen. Zijn hoop bestaat erin dat wij hierop antwoorden met ons hart.

Erik Galle, kalender 40 dagen vasten voor verandering, 2021 – (20 februari)

DE LIEFDE...

De liefde is belachelijk.
Ze rijdt op een ezel
over uitgespreide klederen.
Men juicht haar toe
en ze draagt doornen kronen.
Ze zoekt asiel
als een aanklacht
over heel de wereld.
Steeds nog sleept de zaak zich voort.

Ze gedraagt zich niet onhandelbaar
maar dwarsboomt de routine van hen die de macht
hebben.
Ze laat zich niet verbitteren,
ze balt niet haar vuist
ze helpt zichzelf niet
en ze verheugt zich niet
over het onrecht,
maar trekt partij voor de uitgebuite.

Daarom is het levensgevaarlijk
zich met haar in te laten.
Ze is subversief
en ze zou je bewust kunnen maken
en de gang van zaken doorkruisen.
Daarom ontlopen we haar
totdat de haan driemaal kraait
in de morgen.

De liefde houdt niet op
mij onzeker te maken.
Ze vindt spleten om binnen te dringen
waar ik er geen vermoedde.
Ze overreedt me
in de moedertaal van de mens.
Ze opent mij de ogen voor mijn blinde vlek.

Nu echter blijven geloof, hoop en liefde,
deze drie.
Maar de liefde is de zwakste schakel in de keten
en dat is haar kracht
die de duivelskring doorbreekt.
'Uit de schaduw' - Welzijnszorg

Een koning die op een ezel reed

Dit gebeurde er in de 'Goede Week' voor Pasen